

{ אז נדברו }

פרשת צו - פרה תשפ"ד | גליון מספר: 645 | כסדר: "זיקתי עליכם מים טהורים..."

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

קראת? נהנית?

רוצה להיות חלק מואיתנו?

שאלת את עצמך איך

תורמים?

באופציות שלהלן:

בבנק: פאג'י

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא (ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי:

052-7683095

054-8446691

תודה מראש!!!

בשורות טובות

לכל בית ישראל!

איך מקיימים מצות השבת אבידה בדור של הכל בשוקה שקל??

תשמע סיפור חמוד... באחד הימים היתר לחוצים... אני יושב וכותב את העלון בקדחתנות... והנה הפלאפון מצלצל... ואני רואה על הקו את אחד מהיהודים הנכבדים והמבוגרים בשכונה... והוא מתקשר שוב ושוב... ולא הייתה לי ברירה... הייתי מוכרח לענות. והוא מתחיל לדבר לאט ובדרמטיות... שלום הרב פולק, רציתי להגיד לך בשורה טובה...

כן... מה?? החושים שלי התחדדו... מה יש? רציתי לבשר לך שמצאתי!!!

את מה מצאת?? **מצאתי את המטריה שלך!** רגע אחרי שירדת מאוטובוס והשארת אותה...

רק שמעתי שזה הנושא יצא לי כל האויר... נו... מה עכשיו מטריה על הבוקר? יש לי עכשיו זמן למטריות?? מצידי קח אותה לעצמך... (אגב: לא קשור למטריה של שבוע שעבר... למי שזוכר...) אבל לא היה לי נעים... הוא היה נשמע כ"כ מרוגש שלא יכולתי ליישב אותו... והוא ממשיך בפאתוס: אני כ"כ שמח שאני יכול להחזיר לך... כ"כ כואב לי הלב לראות אנשים שמשאירים פריטים אישיים ולא כתוב שם וטלפון... והנה פה ב"ה... היה כתוב שם וטלפון ואני יודע למי להחזיר... וכולו שמח וקורן מאושר על המטריה שלי ואז לסיום הוא אומר לי: טוב... אתה יכול כעת להגיע אלי, בשעה הקרובה אני עוד נמצא בבית... ולא היה לי לב להגיד לו... אין לי זמן למטריה הזו עכשיו... הוא כ"כ שמח בשבילי... לא הייתה לי ברירה... תפסתי את הרגלים והלכתי לבית שלו... עליתי ארבע קומות... דפקתי בדלת... הכניס אותי... הגיש לי את המטריה... שמחתי איתו, הוא שמח איתי... הוא שוב חזר והביע את השמחה שלו שהוא זוכה להחזיר לי את האבידה... ואני יורד את הארבע קומות (שעליתי אותם מקודם) ותוך כדי אני מסתכל על המטריה ועשיתי לה נו נו נו... **עד כאן הסיפור כמות שהוא... סתם סיפור משעשע...** אבל!!! אחרי שהתפנית מהלחץ התחלתי לחשוב על אותו יהודי... כמה לב ונשמה ותשומת לב הוא נתן למטריה שלי ואילו אני לא... **התחלתי לחשוב מה ההבדל ביני לבינו??**

אז בהתחלה חשבתי... אולי הוא מצומצם... יש לו ראש קטן... אין לו מושגים בכסף... הוא רואה מטריה שעולה 30 שקל... והוא בטוח ששלושים שקל זה מיליון דולר... **אז זהו שלא!!!** אני במקרה הכרתי את אותו יהודי... הוא היה רחוק מלהיות מצומצם... הוא ניהל מוסדות... הוא מסתמא החזיק בידיים שלו 300.000 שקל ואם אני לא טועה היה גם פעם שהוא חתם על עסקאות בסדר גודל של שלוש מיליון... אז הוא לא טיפש... הוא יודע טוב מאוד שמטריה עולה 30 שקל **ולא יותר** ובכל זאת יש לו משקל ערך למטריה שלי... ולי אין! כשאני איבדתי את המטריה שלי **הוא** לקח את זה ללב... ואילו אני בעל האבידה בכבודו ובעצמו לזכרתי את זה בכלל... **השאלה היא: מה??? מה עומד מאחורי זה??** אני מציג את השאלה הזו כי כמדומני שאני לא היחיד שפוגש את הטלפון שבור הזה בין הדור הצעיר למבוגר... לדור המבוגר איכפת מכל ספר תהילים קטן שנאבד... הם מתקשרים על כל צעף או מגבת שנשכחו אי שם... ואילו אני??? יאלה... עזוב... מקסימום נקנה חדש...

אז מה באמת טמון בזה?? מה פשר ההבדלים בין הדורות??

אז בפשטות לכאורה הכתובת די רשומה על הקיר: היות ובדורנו הכל נהיה זול!! והכל נהפך לתעשייה של חד פעמי!! כתוצאה מזה נשחק אצלנו הערך **העצמי של 'מוצר' שימושי!!!** כשאני רואה מול העיניים שלי כוס, אני לא פוגש פה מוצר!!! אלא את החד פעמי שבו... עוד איזה כוס חד פעמית... אל תעשה עסק... הבנת?? אני אנסה להסביר: לדוגמא: אני זוכר שכשהייתי בחור שאלו את אחד מגדולי הפוסקים האם אפשר לעשות קידוש על כוס חד פעמית...? האם כוס חד פעמית מספיק חשובה כדי להיחשב כוס לענין קידוש?? הוא ענה מיניה וביה... רגע... זה משמש ככוס?? אפשר לשתות בכוס הזו כמה פעמים?? אם ככה הכוס הזו חשובה כלי!!! כי היא משמשת ככוס... אני זוכר שבשעתו לא הבנתי מה הקשר בין התשובה לשאלה... אני שאלתי אם כוס חד פעמית היא **חשובה** כדי להיחשב כוס?? ומה הרב ענה?? שאפשר לשתות בה... נכון... אז מה ואפשר לשתות בה... לכן היא חשובה?? ארך לי כמה שנים לקלוט... שההלו... מה עושה את הכוס לכלי חשוב?? זה שניתן להשתמש בה!! עצם המוצר הזה שמביא לתועלת שימושית... זו החשיבות!! זה מה שעושה אותו כוס **ולמה ארך לי כ"כ הרבה זמן להבין את זה??**

כי היום מרוב שיש לך שרוול של מאה כוסות ב-4 שקל, שבכל אחד מהכוסות האלו בנפרד ניתן לשתות... כתוצאה מזה נשחק לנו לגמרי **הערך העצמי** הבסיסי ש... אוה... איזה יופי!! יש לי פה כוס!!! אני כעת יכול לשתות כמו בן אדם... **רק בתור דוגמא לשבר את האוזן:** תאר לעצמך שבמשך שנה שלימה היית תקוע במדבר בלי כוס!! וכל פעם שהיית רוצה לשתות היית צריך להתכופף וללקק את המים (כמו הלוחמים של גדעון...) ואז יום אחד בהיר היית מוצא מציאה במדבר... מצאת כוס!!!! היית מתלהב?? בטח!!! סו"ס לשתות כמו בן אדם... אבל רגע... ההתלהבות הייתה מוקדמת מידי... למה?? כי דא עקא!!! גם הכוס שמצאת היא הייתה כוס פשוטה חד פעמית (ש'רגילים' לזרוק אותה בסוף השימוש) וחוף מזה... מה לעשות שמצאת לא כוס אחת אלא שרוול שלם של כוסות חד פעמית... נו... האם עדיין היית מתלהב מכל כוס שיש לך במדבר?? מה התשובה?? בטח!!! כי מה זה משנה אם זה כוס אחת או הרבה... מה זה משנה אם זה כוס חד פעמי פשוטה או כוס חשובה...

ההמשך בעמוד 3-4 בגיליון זה...

בחש???

בפרשת פרה כידוע יש את העולם ההפוך הזה 'שמטהרת את הטמאים ומטמאת את הטהורים...' שעל זה שלמה המלך מתבטא 'אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני', עכ"פ זה אמנם חוק!!! אבל לאחר שהחוק הזה נחקק בתורה... ניתן לראות את החוק הזה בכל מיני וירואציות ביהדות איך שדווקא כל המקודש מחבירו חרוב מחבירו...'

ואחת הדוגמאות המעניינות זה העליה של עזרא הסופר מהגולה... הגמ' בקידושין אומרת: שהמשפחות המיוחסות ביותר בישראל זה דווקא בבבל!!! אפילו יושבי ארץ ישראל פחות מיוחסים מבבל... (ועד כדי כך שרבי יוחנן שהיה גדול הדור והציע לתלמיד שלו זעיר לישא את הבת שלו... זעירי לא קפץ על המציאה... הוא אפילו התחמק מלזכות להשתדך עם רבי יוחנן... ולמה?? כי זעירי הגיע מבבל ואילו רבי יוחנן מארץ ישראל... וממילא בשביל זעירי, לעשות שידוך עם משפחה מארץ ישראל, זו הייתה ירידה בטהרת הייחוס... (השאלה היא למה?)

איך קרה האבסורד הזה שהשפחה מיוחסת עוד יותר מהגבירה? עונה הגמ': שהיות ועזרא הסופר החליט לעלות מהגולה לארץ ישראל יחד עם כל הידאים והשלימים!!! אז הוא עשה חשבון פשוט: אני יכול לקחת אחריות ולפקח על מה שנמצא בטריטוריה שלי!!! אבל איפה שאני לא נמצא אני לא יכול לפקח ולדעת מה קורה שם... והיות ואני כעת עולה לארץ ישראל יחד עם כל יראי ה'... אם כל פסולי הקהל והממזרים ישארו בבבל יחד עם כל היהודים הפשוטים... זה עניין של כמה שנים עד שהם יתערבבו אחד עם השני ובבל תהפוך לעיסה של פסולי חיתון ונצטרף להכריז עליהם שהם אסורים לבא בקהל (כמו העיר תרמוד...) ולכן עזרא עשה את השיקול: אני מעדיף לקחת איתי את כל הפסולי יחוס... כל הממזרים וגירי עמונים ומואבים... כולם לבא איתי לארץ ישראל... **אני מעדיף שהם יבואו איתי!!!** כי ברגע שהם איתי... העסק לפחות בשליטה... הם בפיקוח שלי... אני כבר אדאג שהם לא יתערבו עם משפחות כשרות... וככה יהיה דו קיום!!!! בארץ ישראל יהיו אזורים ירוקים של משפחות שכשרות לבא בקהל ויהיו אזורים כתומים ואדומים של אנשים שהם בהזקת אסורים לבא בקהל...

שים לב מה קורה פה?? דווקא בגלל שעזרא הסופר הוא שיא הייחוס... (רבי אלעזר בן עזריה מתהדר בזה שהוא עשר דורות לעזרא, ור' אבטלומוס משתבח שהוא דור עשרים לעזרא) והוא ראש המצופים שמופקד על טהרת הייחוס היהודי... בדיוק הוא מוקף מכל הכיוונים בכל הממזרים והנתינים והשתוקי והאסופי שאסורים לבא בקהל... וזה לא סתירה!! אדרבה... זה הולך ביחד... דווקא בגלל שהוא לוקח אחריות על הנושא... הכי בריא שהם יהיו הכי קרובים אליו בקשר עין כדי שלא יהיו מחטפים... **אתה מבין את האבסורד??** יהודי רוצה לקחת חתן מיוחס לבתו והוא שמע שעזרא הסופר הוא האישי!! הוא הכי חזק ב'קטע' של הייחוס... בטח ברדיוס הקרוב של עזרא הסופר... שם מסתובבים בעלי הייחוסים... והוא לוקח את מקל הנידודים והולך מבבל לארץ ישראל... והוא מגיע לעזרא הסופר... ומה הוא מגלה להפתעתו?? שדווקא אצל עזרא מתנקזים כל הייחוסים הכי הבעייתיים... וככל שתתרחק מעזרא יתכן שהייחוס יהיה יותר גדול... הנה לך דוגמא של פרה שמטהרת את הטמאים ומטהרת את הטהורים... אדרבה... דווקא בגלל שעזרא הסופר הוא זה שמצורף את ייחוסם של ישראל... אז אין ברירה אלא לקחת דווקא את המשפחות הכי בעייתיות, שהם יהיו הכי קרובים לעזרא!!! כדי לשים עליהם עין ולפקח על השידוכים שלהם מקרוב... ובשורה התחתונה נוצר אבסורד שדווקא ארץ ישראל היא פחות מיוחסת מבבל... לא בגלל שבבל יותר חשובה. אלא אדרבה בגלל שבבל נותרה ללא פיקוח, אין ברירה אלא לנקות ממנה את הבעייתיים ולקחת אותם לא"י...

המסר הזה נכון ועדכני עד עצם היום הזה!!!

ההמשך בעמוד 6 בגיליון זה...

דמדומי פורים... עד דלא ידע בין פורים לתשעה באב...

השנה כשהלכתי לבית הכנסת לבילי פורים (שחל במוצאי שבת...) הלכתי ברחוב החצי חשוך ואני רואה איך שכולם ממהרים לבית הכנסת... היו כאלו שכבר הספיקו להגיע עם רכבים ולעצור בכניסה לבית הכנסת... פתאום קבלתי פלעש!!! המחזה מהסוג הזה הציף לי עוד איזה תאריך אחר בשנה... לא נעים לי להגיד... אני מעדיף שאתה תנחש... תן ניחוש מה זה הזכיר ליי? **את תשעה באב!!!** כן... זה פתאום קפץ לי כמו פלעש...

פתאום שמתי לב שיש הרבה מכנה משותף בין פורים לתשעה באב... שניהם ימי חול לכל דבר... וכולם פתאום הולכים לבית הכנסת הרשמי (לא השטיבלאך...) מין אוריה כזו מעורבת בין יום חול למשהו אחר... אז כמובן שתשעה באב זו אוריה כבידה ואילו בפורים זו לא אוריה כבדה... אבל גם... גם בפורים יש אוריה כזו מביכה... בפורים לובשים משהו מוזר על הראש ובתשעה באב לובשים משהו מוזר ברגלים... (אתה מכיר את החששטובים האלו ש'דופקים הופעה' בתשעה באב עם נעלי בית בצבע לבן אלגנטי?? אפילו בפורים הם לא עשו כזה ביצוע...)

אז כן!!! יש בזה משהו מאוד אמיתי? פורים ותשעה באב קשורים בקשר נמרץ אחד לשני!!!

הקשר הראשון הוא: שלפי התכנית המקורית, התאריך י"ד באדר היה אמור להיות תשעה באב!!! אם אכן ה' היה משיב אחר ימינו והמן היה מקבל רשות משמים להשמיד ולהרוג ולאבד את כל היהודים... אז אנחנו הצאצאים של האחד מעיר ושתיים ממשפחה שניצולו מגיא ההריגה... היינו יושבים ב"ד וט"ו באדר וממורים בכ"י... מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה על חללי בת עמי... אז זה כבר הקשר הראשון בין פורים לתשעה באב... **עד כאן מההיבט היבשושי! אבל הקשר היותר פנימי בין פורים לתשעה באב...** שבדיוק כמו שבפורים התקיים ונהפך הוא!!! ופור המן נהפך לפורינו והתברר שהכל הוביל לטוב גמור... הרי יום יבא ואז ימלא שחוק פינו ביום שיאמרו הגוים הגדיל ה' לעשות עם אלה... יום יבא!!! ולא משנה מתי זה יבא... עזוב כעת גימטריות ולא הוכחות ולא תאריכים... בא נצמד לאמת הכי מקורקעת! זה יקרה!!! כי ה' הבטיח שזה יקרה! ולכן יום אחד זה יקרה!! יגיע היום הזה שבתשעה באב יהיה פורים!!! אבל לא סתם פורים... אלא כל הנביאים התנבאו על היום העצום והנורא הזה ששירו לה' שיר חדש כי נפלאות עשה... שזכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלוקינו...

ואותו יום גדול שבו ה' יתגלה לעינינו... יהיה הרבה הרבה יותר מליל הסדר!! לא ישתו בו ארבע כוסות אלא חמש... ואת התאריך הזה אנחנו עדיין לא יודעים... זה קץ הימין...

אבל יש תאריך אחד שאנחנו כן יודעים ומכירים היטב!!! והתאריך הזה הוא לא פחות ולא יותר תשעה באב... וכשיבא קץ הגאולה אנחנו נלך בתשעה באב לבית הכנסת וזה יראה בדיוק כמו פורים!!! בדיוק כמו שבפורים התברר שנהפוך הוא והכל היה הפוכה!! ככה תשעה באב בבת אחת יהפוך ליום שכולו 'ימלא שחוק פינו'... אנחנו נעמוד מול כל חלקי הפאזל שבעת הושלם... ונישיר מבט מול המחזות הכי מזוועיים בשואה או להבדיל באותו שמחת תורה ונזהה שם איך שהכל היה טוב גמור!!! זה יראה בדיוק כמו פורים!!!

חז"ל אומרים: שכל המועדים בטלים לעתיד לבא חוץ מפורים!!! הבנה שטחית איך אנחנו מבינים?? שהחג הספציפי שקוראים לו 'פורים', זה החג היחיד שלא יתבטל!! אבל לא!!!

פורים זה לא שם של תאריך מסוים!!! פורים זה קטגוריה של נס מסוים!! ישנם ניסים מסוימים שה' עושה שהם שייכים לתיקיה ולמדף שנקרא פורים... מה?? מה ההגדרה של פורים? כל גורל מר ונמנה שהיה נראה כמו תשעה באב ובבת אחת התהפך מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב... זה שייך לתיקיה של פורים!!!

ולכל אחד מאיתנו מחכים כמה וכמה פורים כאלו בחיים... ישנם כאלו שכבר היום יכולים להצביע על תאריכים מסוימים בחיים ולזהות שם פורים!!! ועל זה נאמר: כל המועדים בטלים חוץ מפורים... האם לעתיד לבא אתה תחגוג את יום ההולדת שלך? לא בטוח? האם תחגוג את יום הנישואין שלך? גם לא בטוח... סוף כל המועדים בטלים... אבל!!! אם זכורה לך תקופה מאוד מאוד קשה... שכעת רק להיזכר בתאריך הזה, זה מעורר אצלך זכרונות כואבים וקשים... אבל יום יבא וה' יפקח את העיניים ויראה לך עין בעין איך שהכל הוביל לטוב גמור!!! התאריך הזה יהפוך אצלך לפורים!!! והתאריך הזה לא יתבטל לעולם... כל התאריכים היפים שלך בחיים... כל התמונות שלך מהטיולים עם החיוך ועם הכיף חיים שעשית... כל זה ישכח ולא יהיה רלוונטי... אבל התאריך הזה שעמדת וזעקת קלי קלי למה עזבתני... אלוקי אקרא יומם ולא תענה... ובכל זאת המשכת להפגין נאמנות לה' וקעת התברר מה פעלת ומה עשית בימים הקשים האלו... זה כבר מאפיין של פורים!!! המועד הזה לא הולך להתבטל!!! אין לנו מושג מה קרה בשמחת תורה האחרון... מה ה' רצה... למה זה קרה... מה שבטוח: לעתיד לבא יהיו אנשים שהתאריך הזה יהיה הפורים האישי שלהם!! וגם אם שמחת תורה יתבטל... השביעי באוקטובר שהסתרת פניך הייתי נבהל, זה לא יתבטל!! כי אז ימלא שחוק פינו ולשונונו רינה ונבין איך שהכל התברר כטוב גמור...

כל החכמה וכל התרגילי זה להיות החכם שעיניו בראשו ולדעת להקדים את ה' ביום אחד!! למצא את ה' רגע לפני שהוא יוצא ממשחק המחבואים ולהגיד לו: ה' ניצחתי אותך!! מצאתי אותך רגע לפני שיצאת מהמחבא... קל מסתתר יום אחד יסיר את המחסומים ויסנוור את כל העולם בטובו... זה יקרה בודאי!!! מה שעדיין פתוח לכל כיוון... מי הוא זה שיזכה להקדים את ה' ולהגיד לו: ה'!!! הייתי פה בשבילך עוד לפני שהראית לי כמה היית בשבילי!!! הסכמתי להיות איתך בתשעה באב עוד לפני שגילית לי שזה פורים אל תשכח שבפורים כלל ישראל זכו להמון המון גרים חדשים... ורבים מעמי הארץ מתייהדים כי נפל פחד היהודים עליהם... אבל הם לא שווים גרוש!!! זרקנו אותם בבושת פנים... איפה הייתם עד היום?? אנחנו מחפשים את מי שהיה מוכן להיות נאמן לה' וללכת יחד עם מרדכי באש ובמים ולמות על קידוש ה'... חרבונו שתפס את עצמו בדקה התשעים הרי הוא זכור לטוב... כל מי שיזכר דקה אחת אח"כ זה כבר מאוחר... לתפוס את הרכבת...

איך ניתן להעריך רכוש בדור 'הכל בשקל'??

(המשך-) אני יודע שעד היום שתייתי כמו איזה בעל חיים כאילו תערוג על אפיקי מים ואילו עכשיו יש לי פה מוצר שמאפשר לי לשתות כמו בן אדם!! אז מה זה משנה לי אם הוא פשוט וחד פעמי... והאם יש עוד מאה כמוהו... אז זהו!!! שהערך העצמי הזה נשחק לנו לגמרי... כשאני רואה כוס חד פעמית אני לא קולט שלמעשה יש מכנה משותף בינו לבין הגביע הכי יוקרתי... ש... שס"ס בשניהם אפשר לשתות כמו בן אדם!!!!

ר' ניסים קרליץ הבין את זה... אני כבר לא מבין את זה...

היהודי שמצא לי את המטריה הבין את זה... ואני כבר לא...

כשאני היום רואה מטריה, אני לא רואה פה מטריה!! אני בעיקר רואה פה מחירון!! אני רואה מול העיניים שלי עוד איזה מוצר סיני ששווה 20 שקל שעל הדרך הוא 'רוצה' לשמש כמטריה... אבל אותו יהודי שראה את המטריה שלי באוטובוס.. הוא לא ראה את זה ככה!!! הוא ראה פה יהודי שהרגע ירד מהאוטובוס וכעת יורד עליו גשם זלעפות והוא רטוב עד לשד עצמותיו כי המטריה שלו נשארה באוטובוס... וכמה חבל... ואז הוא לקח את המטריה שלי כי הוא ראה פה תכשיר נחוץ!! אמצעי הגנה מפני גשם!! הוא הצטער בשבילי שאין לי את זה כעת!!! ושמה בשבילי שהנה, כעת לקחתי את זה איתי ואני אחזיר לך את זה ואז יהיה לך מטריה... אתה קולט את ההבדל בתפיסה??

זו הגדרה די עדינה... (עד כמה שהבנתי... דווקא נשים מבינות את זה מצוין... אבל הגברים צריכים לשוב את השיניים בשביל להבין את זה... והנה... תראה איך אני שובר פה את השיניים... אבל בסוף גם אני מבין את זה כדלהלן-) מרוב שהעולם שלנו נהיה תעשייתי והתכשירים הכי נחוצים ושימושיים נהפכו להיות זולים כ"כ... אנחנו רואים כל מוצר וערך במונחים של מחירי שוק ועלויות...

כשאני רואה כסא כתר, אני לא רואה פה כסא, כי מרוב שזה זול... אני רואה פה ככול"א 30 שקל, כשאני רואה צלחת, אני רואה שמונה שקל... **הנה לא נכון!!!** כי כסא כתר... נכון שהוא עולה שלושים שקל... אבל סו"ס הוא כסא!! וכסא זה הריט מאוד נחוץ ושימושי שאם לא יהיה לך כסא אתה תצטרך לעמוד ואוף... אני מחפש כסא בנרות... המוצר ששמו כסא בתור מוצר שימושי הוא מאוד נצרך... הרבה הרבה יותר משלושים שקל... זה שבשוק זה עולה 30 שקל... זה לא הופך את השימוש העצמי שלו לעוד איזה שלושים שקל... הבנת??

אני אתן רק עוד דוגמא אחת קיצונית: איש ביזנס נמצא כעת בעיצומה של עיסקת נדל"ן של 200.000 שקל נטו... ופתאום אשתו מתקשרת... והוא מתלבט... לענות או לא לענות?? אז אם באיש עסקים עסקינן אז בא נדבר כמו איש עסקים... האם אשתך שווה 200.000 או פחות??

נו... קדימה... בא נבדוק את העלויות... מה העלויות של חיי נישואין??

אז כסא כתר אנחנו כבר יודעים שזה 30 שקל, צלחת זה 8, ומטריה זה גם 25... נו... ואשה?? כמה עולה אשה?? אז תתפלל לשמוע שכמה שזה נשמע אבסורד... אבל גם לאישה יש מחירון!!! ס"ס יש מושג שנקרא כתובה שזה המחירון הבסיסי של חיי נישואין ויש תוספת כתובה ועוד כמה תנאי כתובה!! (ס"ס כל הרעיון של כתובה, זה שלא יהיה קל בעיני לגרשה, אז יש לחיי נישואין מחירון!!! רק מה?? המחירון הזה באמת נועד למי שכבר רוצה לגרש את אשתו!! ורק ה'מחיר' מרתיע אותו...) ונניח שבדקנו ויצא שעלות של חיי נישואין מסתכם ב-50.000 שקל ולא יותר... לכן מה?? לכן מהיום, כל פעם שאשתך מתקשרת... אתה תראה מחירון של 50.000 שקל מתקשר?? (והנפ"מ כמובן שאם יש לך כעת עיסקה ששווה יותר מ-50.000 שקל... אז אל תענה לאשתך... כי שווה להפסיד אותה כדי להרויח יותר!!?) **מה פתאום!!! ולמה לא??**

כי... כי אז מה ויש מחירון רשמי... לא הכל מתחיל ונגמר במחירון שוק... אז מה והעלות הרשמית והמתכתית של חיי נישואין זה מאתים זה!!! יום אחרי שהתחתנת וזכית שזו מחברתך ואשת בריתך אז היא כל העולם שלך וכל החיים שלך!!! היא שווה יותר מכל הון שבעולם... אפילו אחשוורוש העשיר הבין את זה... (אני מקווה שלפחות הדוגמא הזו מובנת.)

על אותו משקל, זה שכסא כתר עולה בחנות 30 שקל... זה לא סתירה שבסופו של דבר הוא כסא!!! ובתור כסא הוא ערך בפני עצמו!! וממילא כשהוא נאבד... אז הדור המבוגר שעדיין לא נשחק בציו"נה והחד פעמי... הוא לא רואה פה שלושים שקל של המטריה, אלא הוא רואה את המטריה בעצמה, לכן אותו אחד התקשר אלי בהתרגשות, מצאתי לך את המטריה!!! זה אומר שמהיום אתה כבר לא תתרטב ברחוב!!! ואילו אני הגבתי בחוסר סבלנות כי אני מצידי ראיתי פה 30 שקל שעבר עליו הכלח והוא עשה כבר את שלו... מצידי זה גרם עם חור...

עד כאן ההקדמה... תכל'ס: כלפי מה הדברים אמורים??

אנחנו כעת במסגרת הדף היומי... אנחנו נמצאים בעיצומו של הפרק המתוק והמיתולוגי... פרק 'אלו מציאות'!!!! מעבר למטען הרגשי של הפרק הזה... הוא גם עוסק במצוה המתוקה שרק לחשוב עליה זה עושה טוב בלב!! המצוה שנקראת: **השבת אבידה!!!** זו מצוה שכל הרעיון שלה זה 'רגישות'!! שיהיה איכפת לך מהרכוש של הזולת... שתשים לב לממון של השני... ושתסכים להתאמץ בשביל למנוע ממנו הפסד כספי... **אז זהו שצריך לשים לב!!!** שהשינוי הדרסטי והתעשייתי שתיארתי כעת- שעבר עלינו בעשרות שנים האחרונות בכל התפיסה של ערך עצמי!! **יש לזה השלכה מאוד ישירה למצות השבת אבידה!!!** כי... כי בינינו... אני לא צריך לספר לך איך זה נראה... אתה יכול להסתובב בשטיבלאך ולראות ערמות של ספרים במצב טוב ששייכים אנשים ואין דורש... אתה רואה בכניסה למקווה כמיות של מגבות ופריטי לבוש שזרוקים ואף אחד לא דורש

אותם... ושים לב: לא שאף מוצא לא טורח להשיב אותם לבעליהן... אלא אף מאבד לא טורח לחפש אותם!!! לא מדובר פה באיזה פרה רצה בין הכרמים ולך תחפש אותה עכשיו... מדובר פה במגבות ומחזוריים וסידורים ותהילים שרוב המאבדים יודעים פחות או יותר איפה הם השאירו את זה ואם היה טיפה איכפת להם... הם היו קצת טורחים ומחפשים ומוצאים... **ו... ותכל'ס לא!!!** בדור שלנו רוב מאבדים לא טורחים ללכת לחפש את האבידה של עצמם!! וממילא זה מוציא למצות השבת אבידה את כל המשמעות... מה העניין שאני אטרח להמציא את האבידה למאבד... בו בזמן שזה אפילו לא שווה אצלו אפילו את התשומת לב הבסיסית של 'ווי ליה לחסרון כיס', (אתה קולט?? פעם עוד היה מושג שנקרא 'אוש', היה רגע שהמאבד מכריז באנחה 'ווי ליה לחסרון כיס...' ככפורה... אבל היום רוב הפריטים הפשוטים הם אפילו לא שווים את ההצגה הזו... הוא בקושי זוכר את קיומו... וגם כשתמצא לו את זה... אם תביא לי את זה עד הבית ברוך הבא, ואם לא עוד יותר ברוך הבא...) ממילא למרבה האבסורד יש היום מוצרים שמצד אחד הם שוים יותר משווה פרוטה ויש בהם משום השבת אבידה, אבל מצד שני חסר להם את ההגדרות הבסיסיות ביותר של 'מציאת אבידה', ומכאן ואילך מגיע המושג המוכר של המודעה המוכרת: מי שלא לוקח את הדברים עד סוף החודש, הרי זה בחזקת הפקר (אני כמובן לא נכנס למסקנות ההלכתיות אני רק מדבר על הנתונים כמות שהם)

טוב... תכל'ס אנחנו הרי לא הולכים לשנות את העולם!! וזו המציאות... כולנו ככה... (כמובן הדור הפחות מבוגר) אבל צריך לדעת שההפסד כולו שלנו!!! כי המטריה שלי שנאבדה ואפילו לא טרחתי לחפש אותה... נו... זו עוד האבידה הכי קטנה... מטריה אחת או יותר זה לא משנה...

דא עקא: שהאבידה הגדולה באמת זה החיבור לעצם החיים!!! אותו יהודי שהתקשר אלי עם המטריה, שמעתי בצליל שלו איך הוא מחובר לחיים שלו!! איך הוא נותן ערך וחשיבות ל... 'שעשה לי כל צרכי'

אני מדמיין את אותו יהודי הולך ברחוב ופתאום מתחיל גשם... אז דבר ראשון: הוא אומר תודה לה' על הגשם!!! ואז הוא פותח את המטריה ואומר תודה לה' על המטריה שבזכותה אני לא נרטב... ואילו אני כמעט אף פעם לא אמרתי תודה לה' על המטריה!!! ולמה??

כי ממה נפשך... או שבדרך כלל אין לי מטריה... כי מה לעשות שהיא נאבדה לי באחת הבתי כנסיות... וזה הרי כככולא 30 שקל ולא שווה לי המאמץ ללכת לחפש אותה... והתוצאה היא שאין לי בכלל מטריה... ממילא לא אומרים תודה על מה שאין... או שלעיתים בודדות קורה שיש לי כן מטריה... נו... אבל זה... זה לא שווה תודה... כי זה כולא 30 שקל... (הרי הפער בין כן מטריה ללא מטריה, זה 30 שקל... אני כבר לא בישיבה קטנה שמתלהב מכל 30 שקל...) נו... אז במילים אחרות: יש לי פחות חיים!!! אני פחות חווה את חסד ה'!! הגיעו כמה סינים והצליחו להוריד לי את הערך של המון מוצרים בסיסיים של 'בורא נפשות רבות וחסרונן...'

וזו האבידה העיקרית... ואת האבידה הזו מאוד קשה לנו להחזיר לעצמנו... את המטריה החזירו לי... (את

ילדים שאוחזין במשהו... תעשה מזה שנים אוחזים בטלית!!! תעשה מזה דיון ישר במשפטי ה'!!! רגע... אתה אומר אני מצאתי... אתה אומר אני מצאתי, אז שניכם מוחזקים וא"כ יחלוקו... אבל רגע... לך תדע!!! אולי אחד מכם תפס ראשון והשני קינא בו וא"כ יצא שכל אחד ילך ויתפוס דיקט של חבירו ויאמר שלי הוא... בקיצור: זו הסיבה שבחידר מתחילים מ-אלו מציאות!!! כי בשביל שנים אוחזין בטלית... לא צריך גמ'... הם מגיעים עם הטלית המקורית ולא נותר לרבה אלא פשוט להראות לילדים איך להתייחס ברצינות לכל טוען ונטען.

מאוד קל להטיף מוסר למלמד בחידר... איך נכון להגיב כשהילדים רבים... אבל מיותר לציין שזה לא ריאלי ואי אפשר לקחת כל ויכוח ולהפוך אותו לדיון... אבל!!! מצד שני: צריך לדעת שתגובה מסוג של החרמה ללא הכרעה... זה מחנך אותנו לחוסר ישרות!!! ברגע שיש יותר מידי ויכוחים בין שנים אוחזין שמסתיימים במין החרמה כזו... שמגיע המבוגר ומכניס את זה לארון ויאלה שיהיה פה שקט... זה עושה חריש בנפש! ואח"כ בגיל יותר מבוגר אתה רואה אותו לוקח את החוק לידיים ומחרים... תולש מודעות... משחית ממון של השני... ואז המבוגר התורן עומד ושואל: איפה ההתחשבות בממון של השני?? והתשובה היא: שזה התחיל שם בשנים אוחזין בטלית!!! בנקודות חיכוך הילדותיות... במריבות השגרתיות בבית על המשחק או על הכסא... אני תפסתי ראשון... אני מצאתיה... כולה שלי... שאם תמיד התגובה של המבוגר הייתה לקחת או לרחרם על מי שבוכה הכי חזק... המשמעות היא שאין פה נידון מי צודק... לא מעניין אותי לברר מי הוגן יותר ומי לא... אני משדר שכל הנושא פה מתחיל ונגמר באיש המבוגר החזק שמתערב ומחרים! כשזה הרושם שמתקבל מה הפלא שזה הקטן יום אחד גדול יהיה וכעת הגיע תורו להחרים... ולתלוש מודעות ולהשחית את ממונו של השני... כי נכנס לו לראש שככה מכריעים בכל ויכוח של טוען ונטען!!! בשביל זה המשנה הראשונה ב"מ פותחת ביטויאציה שהכי מצויה דווקא אצל ילדים... כדי להזכיר לנו שבסופו של דבר גם הם בני אדם ישירים בטבעם! וגם בחוקי המשחק שלהם יש מקום לישרות והגינות **ושם זה מתחיל!!!** אל תדאג... המשנה ב'שנים אוחזין' לא נשארה ברמה של טלית... כי משם השו"ע ח"מ מוציא הגדרות עם השלכות בסדר גודל של סכומי עתק... אבל עדיין!!! המדגם שהמשנה מגישה בו את ה'תרגיל' זה שנים אוחזים בטלית!!! ללמדך: שחוסר ישרות בענייני כספים גם בסדר גודל של מיליונים... זה התחיל שמה. במריבות הקטנות בישיב"ק על השניצל המיותר... על המריבות בספריה, מי תפס ראשון את הספר המבוקש וכן הלאה... שם צריך להתחיל לטפף ולהטמיע את הישרות בדיני ממונות ודו"ק

אנרגטי ועליז עם המון אנרגיות שקוראים לו ילדים!!! היה אפשר לגייס אותם נקודתית בכל קהילה ובכל בית כנסת... פשוט להושיב אותם מול כל פריט בפ"ע... ולתת לכל פריט את הייחס האישי שלו ע"פ הלכה ולכתוב עליו השבת אבידה מסודרת עד שימצאו את המאבד... ואתה מבין לבד שהרעיון הזה לא נועד בשבילך!!! לא בשביל להשיב לך את המגבת האבודה והאהובה שכ"כ הצטערת על אובדנה... לא!!! ממש לא!!! בשביל זה לא הייתי משקיע גרוש... (כי אם לך- המגבת הזו לא שווה- בשביל להזיז את עצמך כדי לחפש אותה אז אני צריך להפוך את העולם בשבילה??) אז מה כן?? בשביל מה הייתי מטריח ילדים להשקיע בסידור והתחילים שהשארית בבית הכנסת?? בשביל להחזיר לא לך אלא להם!!! להחזיר להם את הרגישות לרכוש! אם לא לרכוש שלהם... לפחות לרכוש של השני!!! להחזיר את האבידה הזו... שזו באמת אבידה גדולה... זה סתם רעיון שעלה לי בראש... אבל אל תתפס אליו... לא זה המסר שבאתי לומר... עיקר המסר הוא **שאנחנו צריכים לשים את האצבע ולהבין שאנחנו בבעיה!!!**

בכל מה שנוגע לבל תשחית, וחוסר זהירות בממון של השני... זה לא רק בעיה חינוכית... סו"י ש פה שחיקה שצריך לעשות איתה משהו!!! אז אני זרקתי רעיון אחד... אתה תזרוק רעיון אחר... מה שבטוח: זו מדוכה שצריך לתת עליה את הדעת!!!

אגב: אם כבר הגענו לכאן... אזכיר עוד נקודה נוספת: התחלנו את מסכת ב"מ עם המשנה המפורסמת 'שנים אוחזין בטלית', והגמ' מתארת את זה ששניהם אדוקים בה... כלומר: מדובר פה בשני שמצאו איזה חתיכת בד באמצע הרחוב... וזה תופס מכאן וזה מכאן... וככה הם מדים לב"ד!!! כששניהם תופסים בזה! **ואני שואל אותך:** מתי פעם אחרונה יצא לך לראות שני אנשים הולכים ברחוב עם איזה מציאה... ושניהם עוד הולכים עם זה לבית דין... (בא נשאל אחרת: לך לב"ד ותשאל: מתי פעם אחרונה יצא להם ששני אנשים הגיעו אליהם עם איזה טלית... עזוב טלית... מצדי פאקעט של סיגריות... אפילו בבוק שיבא... משהו ששווה כסף! אבל תחשוב ששניהם מחזיקים בזה וככה הם מדים לאט לאט עד שמגיעים לב"ד...) טע כמה ש'זכור' לי... ב-400 שנים האחרונות לא ראינו כזה מחזה... תסכים איתי!!!

אז באמת... על מה המשנה מדברת?? איזה מין סיטואציה זו??

תרשה לי להציע תיאוריה: חז"ל מדברים פה על ילדים!!! כן... אצל ילדים זה שייך... בהחלט שייך!!! שני ילדים יצאו לאסוף קרשים לל"ג בעומר... ופתאום שניהם ראו מרחוק איזה דיקט עסיסי... והתחילו לרוץ... ושניהם תפסו אותו ביחד... וכעת שניהם הולכים להתלונן לרבה!!! זה אומר אני מצאתיה וזה אומר אני מצאתיה... ובינינו... כשהייתי ילד והגעתי אני וחבר שלי... שנינו מתנשמים ומתנשפים ומחזיקים איזה קרש ובאנו עם זה לרבה... תנסה לדמיין איך הוא התמודד איתנו...

נו... אני רוצה שמישהו פה יוותר... או שאתם מוותרים או ש... אה... אתם ממשיכים לריב?? זהו... אני מחרים את זה... ואז הוא החרים!!!

אז זהו!! שחז"ל מגיעים ואומרים: לא רבה!!! עד כמה שאתה מחנך, ברגע שמגיע אליך סיטואציה, של שני

התובנה הזו גם קיבלתי בזכות המטריה) אבל את הערך העצמי הזה לכל דבר... זה עדיין אבוד!!!

הגשתי כאן נתון מסוים!! אני לא יודע מה יש לעשות עם הנתון הזה... כי שוב... אני לא כ"כ מאמין שניתן לשנות את העולם... ואנחנו בודאי לא מהירוקים שמנסים לעזור לרבש"ע לאטום את החור באוזון באמצעות מלחמה בחד פעמי וכו'... **אבל מה כן???** אם יש כן משהו שניתן אולי לעשות... זה לפחות מול הילדים שלנו!!! אפשר אולי קצת לדחות או להאט אצלם את השחיקה הזו... שבמקום שזה יקרה להם כבר בישיבה קטנה... שלפחות זה ידחה עד סוף הישיבה גדולה...

לכלי מה הדברים אמורים???

הרי גם אנחנו, הלא כ"כ מבוגרים... גם לנו מפריע לראות ילד שמשחית חפץ!!! הורס ספר... מזלזל ברכוש... אבל בעצם... תחשוב רגע... מה אנחנו רוצים ממנו?? הרי הוא רק יצא מהשטיבלאך והוא ראה עמודון שלם של ספרים... ספרים שנראים טוב!! חלקם נראים ממש חדשים... והם זרוקים שם כדומן ונמכרים במקרה הטוב ב-5 שקל ואין להם דורש... אז מה אתה רוצה שיקרה?? הילד שלך נכנס למלתחה שמחוץ למקווה, והוא ראה שם הררים של שמונצעס... בגדים ונעליים שמונחים בחוסר עניין כאבן שאין לה הופכין... ואתה עוד רוצה שיהיה לו ערך לרכוש?? ועוד לרכוש של השני?? הרי מכל הכיוונים הוא פוגש אנשים שלא מעריכים את הרכוש של עצמם, ואתה רוצה שהוא יעריך את הרכוש שלהם??

פעם אם הוא היה מוצא פירות מפוזרים... או כמה סנוויצים מונחים על הרצפה הוא כבר היה רץ להכריז עליהם... ואילו היום הכל זרוק ואף אחד לא רואה את זה מול העיניים... (ואגב: יתכן שזה גם בזכות השפע העצום של החומריות שה' נתן לנו ועל זה צריך להודות לה'... ולכן אין ערך לדברים)

לכן אין ברירה!! צריך אחד מן השנים... או להרים ידיים ולהבין ללבנו של הדור שלנו... להבין שהם לא אשמים!!! הם פשוט חווים יום יום זלזול ושחיקה בממון באופן כללי, ולכן חסר להם ערך לממון של השני!!!

אנו!!! שאם עדיין קשה לך להשלים עם הפשיטת רגל הזו... אין ברירה אלא לתפוס את המושכות, ולשבור את הראש איך כן להעניק ערך לממון... לתת ערך למוצר שימושי... זה משהו שצריך לתת עליו את הדעת

אגב: היה לי רעיון!!! היות וסו"ס המושג של 'השבת אבידה' לא נמחק מן העולם כי סו"ס זאת התורה לא תהא מוחלפת... ואם בביהכ"ס מצטברים ערמות של ספרים או פריטים שכתוב עליהם שמות פרטיים, לכאורה מן הראוי היה ש-כן מישהו יתיישב על זה, על כל פריט בפ"ע ויתקשר אחד אחד ויקיים מצות השבת אבידה דאורייתא, רק למה אנחנו לא עושים את זה? כי שוב... בשביל לתת ערך לכ"כ הרבה פריטים זרוקים, צריך בשביל זה לצאת לפנסיה מוקדמת... ו... ואת זה התורה לא מחייבת אותנו!!! אבל אם יש לך פה בלאו הכי צבא

ועידת "ירחי כלה" בעיצומו של חודש שבט...

ברוכים הבאים לירחי כלה... כן... יש פה יוזמה מבורכת ומיוחדת שעשתה לה כנסיים... במשך כל השנה יש נתק מוחלט בין שתי השכונות... השכונה של החברים והשכונה של עמי הארץ... מדובר בשתי בתי כנסת נפרדים... מוסדות נפרדים לגמרי... מגני ילדים נפרדים ועד חדרים ובית יעקב ואפילו ישיבות קטנות שונות... אבל זה לא רק זה!!! זה גם רחובות נפרדים... ואפילו גני שעשועים נפרדים... מה אתה חושב... שמוליק הקטן בן הארבע... כמה שהוא ילד טוב וטהור... סו"ס הוא בן של מוטקה העם הארץ... הוא בחזקת טמא מדרס!!! מספיק שהוא ירצה לשחק בקרוסלה יחד עם הילד שלי... הילד שלי באותו רגע מטמא בגדים... יש למישהו כח לזה??? לא מספיק שילדים מלכלכים בגדים... אתה רוצה שאני גם אלך עם הילד והבגדים שלו למקווה על כל ביקור בגינה... ממילא הספיק ליענקלה משכונת עם הארץ להסתובב כמה פעמים ברובע של החברים והעיניים שננעצו בו בחרדה ובמעקב אחרי פסיעותיו לא נתנו לו הרבה חשק לחזור לשם שוב... תבין אותנו... אנחנו לא אנשים רעים... אנחנו בסה"כ חברים שמקפידים לאכול חולין בטהרה... ומספיק לי שיענקלה נכנס לביקור שגרתי בחנות ירקות של החברים!!! שמדובר בחנות ירקות שהמחירים בה הם פי שלוש לפחות!!! כן... אם עוד מעט יהיה אוצר בית דין שכולם מתלוננים על מחירים גבוהים... אז אצל החברים המחיר הגבוה הוא מוצדק לגמרי!!! כי בשביל להביא תפוח אדמה שלא נטמא זה כ"כ מסובך ונדיר!!! כי תחשוב... תפ"א חייב לעבור מיים... (כי הוא מגיע מהאדמה ובלי ניקיון הוא נראה כמו חתיכת בוך...) ואם הוא עבר בלילה במים אז הוא מוכשר לקבל טומאה... ומהשדה עד החנות ירקות... יש לך מושג כמה ידיים זה עובר??? יש לך את הפועל בשדה שמעביר לסיטונאי וממנו לעוד סיטונאי ואז יש את המשאית הובלה... ותחשוב שבשביל שהתפ"א יעבור את כל הדרך הזו וישאר טהור!!! בשביל זה צריך שכל הצוות הזה יהיו טהורים!!! (וטורים) שאני יכול לסמוך עליהם) זה מערך מורכב! ולכן בצדק זה יכול לעלות פי שלוש במחיר... בקיצור: החנות ירקות של החברים זה כמו חנות תכשיטים!!! כל מצרך שם הוא נדיר... והנה יום אחד יענקלה העם הארץ שכנראה מנסה מידי פעם למתוח את החבל ולבדוק עד כמה אפשר למתוח את העצבים שלנו... יענקלה התחיל להסתובב ליד החנות ירקות... באותו רגע בעל החנות ר' שמריוה התחיל כל הזמן לפזול לכיוונו ואיבד את כל הריכוז!!! אנשים עומדים בקופה ורוצים לשלם אבל ר' שמריוה לא איתם... העיניים שלו נשואות כל הזמן לכיוון יענקלה... לראות שהוא לא נוגע במשהו... ואז רגע אחד ר' שמריוה לא ראה והופה יענקלה נכנס לחנות והתחיל למשמש בגמבות... הופה! מכאן ואילך כל החנות בחזקת טמאה... יש לך מושג איזה היקף של נזק זה??? דא עקא שזה גם נזק שאינו ניכר!!! אתה לא יכול אפילו לחייב אותו לשלם... הייתה שם כוז עגמת נפש גדולה שהיה צריך הרבה מאוד עבודת המידות שזה לא יגמר בתגרת ידיים... עכ"פ הזהירו את יענקלה שזו הפעם האחרונה שהוא דורך בשכונת החברים... בקיצור: אתה מבין לבד שיהיחסים מתערערים באופן טבעי... במשך החורף מתפתח מתח בין שתי הקהילות... (תלי במספר המקרים והתחכמותי הנל נעימות מסוג יענקלה וחבריו) ולכן משנה לשנה נפרשים עוד מחסומים והפרדות ואפילו חומה!!! כמו חומת ברלין... יש חומה שמפרידה בין שתי השכונות... יש באמצע שער עם לחי ששם יושב שומר ולא נותן לע"ה להיכנס אלא רק באישור מיוחד... אבל!!! יש תקופות מיוחדות שבהם יש עדנה... תקופות של עידן חדווה שיש לנו כן האפשרויות להפשיר קרח ולהיפגש ולהבין אחד את השני... התקופה המאושרת והמכוננת ביותר זה בסוף הקיץ שאז מתחילים ימי הגיתות והבדים... זו התקופה הכי ארוכה שבה נטהרים כל העמי הארץ שבשכונה לקראת ימי הוציא דורית היין... ואז יש לנו שבועים יום תמימים שהעם הארץ הוא בחזקת טהור... ובדרך כלל השבועים יום האלו נכנסים לתוך הימים הנוראים... ככה שאנחנו זוכים להתפלל בצוותא ברה"ל ולעבור ביחד את הימים הקדושים בהתעלות משותפת... עם שיעורי תורה וחזיוקים משותפים... ואפילו אנחנו זוכים לעלות ביחד לירושלים ולחזור ביחד... עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק... ואז יש הפסקה קצרה של שבועיים שלוש או חודש... ואז שוב מתחילים ימי החורף ומתחילים ימי הבדים!!! ביישוב שלנו יש גם מטעי זיתים וגם כרמים של ענבים... ואז שוב יש לנו שבועים יום!!! שוב שבועים יום של אהבה ואחוה שלום ורעות... ואז באזור של חנוכה שוב נפרסת חומת ברזל ביינו לבינם... ואז נפרדים דרכנו... שמוליק הבן של יואב כבר לא משחק עם איציק שלי... זה פרידה כאובה... ואז לאט לאט מפלסי המתח הולכים וגואים עד הכיבו שרפות הבא... תכל"ס... התקופה הממושכת ביותר שיש נתק מוחלט בין שתי הקהילות זה כמובן החורף!!! כי בקיץ יש גם את פסח... ואחריו יש גם את חג השבועות... שבשני החגים האלו אנחנו נטהרים יחד ועולים ביחד וגם חוזרים יחד... ואח"כ יש את עליית הביכורים שזה גם עליה משותפת והווי משותף בטהרה... (עמי הארץ נאמנים על קודש...) כך שבקיץ יש כל מיני תחנות ריענון... אבל בחורף??? בחורף יש כמה חודשים רצופים של נתק הרמטי שהוא לא עושה לנו טוב!!! אל תשכח שיש פה חברים שהילדים שלהם ובני משפחתם הקרובה מתגוררים בשכונה השניה... כן... קמצא גר איתנו... ואילו בר קמצא הבן שלו מתגורר מעבר לחומה... זה לא פשוט... זה לא תכל"ס כל פעם מחדש להפשיר קרח ולשקם יחסים... ולכן מישהו מעמי הארץ בא והגה רעיון מקסים!!! שבוע של ירחי כלה... באמצע החורף... ככה באזור ט"ו בשבט... שבוע של טהרה!!! מה קרה??? עולים לבית המקדש??? לא! לא דווקא... אז מה כן??? סו"ס כבר הרבה זמן לא פגשנו את החברים... הרבה זמן לא שמענו שיעורי תורה... הצטברו אצלנו הרבה שאלות הלכתיות... כבר חודשיים שלא ראינו את הבני דודים... ותכל"ס... הכדור אצלנו!!! אנחנו אלה שלא שומרים על עצמנו מטומאת מת... אז הנה... בשביל זה יש שבוע של ירחי כלה!!! שבוע של התרענונות ואוורול של טהרה... נטהרים מטומאת מת... מארגנים מי חטאת... ר' מרדכי מראשי הפרושים אחראי על הזאת מי חטאת... ושוב נפגשים!!! שוב בתי המדרשות מפוצצים... שבוע של התעלות... אי של תורה באמצע החורף... ואח"כ נפרד שוב עד ערב פסח... המחיצות ירדו... והלבבות נפתחו... המשפחות נפגשו... והגני ילדים שוב התמלאו בילדים חברים שכבר חודשיים לא פגשו אחד את השני... איזה קדושה וטהרה... איזה איחוד לבבות... ר' חצקל הגביר כ"כ התרגש מהרעיון!!! שבסיומו של הירחי כלה... לקראת ירדת מסך הברזל שוב... הוא לפתע הפתיע את הציבור והודיע: היות וכולם עכשיו טהורים!!! אני מתנדב עשרים גילים לקרבן שלמים... מי שרוצה יכול להצטרף על חשבוני... אנחנו עולים לירושלים לזבח משפחה... אנחנו משפחה אחת... לא יאומן!!! עיר שלימה מצאה את עצמו באמצע החורף עולים לירושלים אנשים נשים וטף בשירה ובזמרה... בדרך לירושלים אנשים שפשפו את העיניים... מחזות כאלו של ישוב שלם שעולה לירושלים זה משהו שמזכיר את התקופה של הביכורים... אבל לא... כולם אוהבים כולם ברורים וכולנו נכנסים בשער אחד... בסוף בערב ראש חודש אדר שוב נפרסה המחיצה ונפרדנו... אבל לא להרבה זמן... רק עד ד' או ו' בחודש ניסן... שאז שוב נתחיל כולנו להיטהר כדי להיפגש טהורים בירושלים

יש ניתוק מהמציאות שמתקבל בהבנה ויש שלא...

קבוע! קבוע זה קורה!!! כל שנה מחדש בפורים... אני באמצע להתרוצץ עם משלוחי מנות... שיכורים מפה ומשם... ואז מגיע טלפון... אני עונה... ואני שומע שם משהו מדבר לאט מתוך הכרית... הההלו... הרב פולק? רציתי להגיד לך הערה על מה שכתבת לפני חודשיים וחצי... ואני פה כולי בלגן... כולי פורים... ואז אני שואל אותו: תגיד לי: נכון אתה גר בירושלים?? נכון... איך אתה יודע??? כי אצלי עכשיו בפורים... ולפי איך שאני שומע אותך... זה נראה שאצלך עדיין לא פורים... זו דוגמא חביבה של ניתוק מהמציאות!!! אבל זה ניתוק שמתקבל בהבנה... הוא צודק... אצלו באמת לא פורים עכשיו... ממילא הוא חיי לו את חיי השגרה שלו והוא לא אוהז שכשהוא מתקשר אלי הרי אצלי יש פה כעת גוגנל שלם... עד כאן ניתוק מהמציאות שמתקבל בהבנה... בסלחנות... אבל!!! אנחנו צריכים לקחת בחשבון שיש ניתוק מהמציאות שלא כ"כ מתקבל בהבנה!!! וצריך להיות עירנים לזה!!! צריך לדעת שסו"ס אנחנו נמצאים כעת במלחמה!!! זה שהמלחמה כבר נמשכת חצי שנה... זה אולי רלוונטי בשבילך!! שכבר לא מעניין אותך לשמוע חדשות כי התרגלת אליהם... אבל מי שיש לו קרוב משפחה שם או שהוא מפונה מהבית שלו... זה שהסיפור נמשך במשך חצי שנה זה לא משנה את המציאות!!! ואי אפשר להיות מנותק מהמציאות הזה!!! אנחנו נמצאים לקראת בין הזמנים ויש צורך להשתחרר וצריך להשתחרר אבל הייבים קצת רגישות!!! אי אפשר כעת להמשיך לגמרי לגמרי כרגיל... בו בזמן שיש הרבה מאוד אנשים שהווי משפחה!!! אתה רוצה להיות מנותק מהמציאות?? תמשיך להתקשר אלי ביד באדר ותדבר איתי כאילו זה אמצע החיים... אבל אל תעשה את זה בטרמפייאדות ובשמורות טבע... אל תתראו!!! קצת יותר צניעות... קצת יותר בעדינות... זה שאתה ממומן כבר נשכחת שהייתה מלחמה (בבית שמש?? אה לא... סליחה... בעוה...)

אבל לפחות לא להראות את הניתוק הזה כלפי חוץ... משהו ביקש ממני להמשיך לעשות 'הפעלות' לשלחן שבת... אז בבקשה... קח את הדוגמא של הניתוק מהמציאות מאותו מוקף שהתקשר אלי הפרו... וכל אחד מבני המשפחה יציג סיטואציה של ניתוק!!! הניתוק המאוד מוכר זה הפינוק שלנו... שדברים הכי קטנים מעצבנים אותנו בו בזמן שיש אנשים שיושבים לידך בבית הכנסת ויש לו הרים של התמודדות... ונא לקחת בפרופורציות... ואם זה הניתוק מהמציאות של מגור אחד שלא מוכן להכיר בקיומו של המגור השני... ואם היו נותנים לי את רשות הדיבור הייתי אומר שהניתוק מהמציאות הכי גדול שאני מוכיח!! זה הניתוק של בחור ביישיבה גדולה בועד ששי!! כמה שהוא מנותק לחלוטין מההווי של חיי נישואין שעוד שנתיים בפורים... אתה יכול לראות אותו נשוי עם ילד... והראש שלך יהיה כ"כ אחר!!! אתה תראה את הדברים בצורה כ"כ שונה, ש... לך תסביר את זה!!! חבל אפילו להתחיל... רק דבר אני יכול להגיד לך: אם אתה חברמן ופיקח אמיתי... תתגבר על הגאוה שלך... לך להורים שלך או לאחייך הנשוי ותגיד לו: שמעתי שאני מנותק מהמציאות!!! הסבירו לי שבתור בחור אני מדבר לא לעניין!!! ולכן כעת שאני נכנס לשידוכים... אני מוכן לכופף ראש ושאתם תגידו לי מה חשוב יותר ומה פחות ולמרות שאני מושכנע בהיפך הגמור אני מוכן לקבל מכם!!! אבל עזוב... חבל על הזמן... כעת תורך להרגיש שאתה על הסוס... אתה מבין יותר מכולם... שומר פתאים ה'... אבל אל תשכח... בעוד שנתים אתה תעמוד בפורים עם תינוק ביד ותסתכל על הבחורים שרוקדים... ואז נפגש... ואז תגיד לי אם טעיתי!!! מה לעשות... כל תקופה והניתוק שלה... והחכם עיניו בראשו...

